

מזבח Lesson 2-Our Dining Tables As Substitutes For The

Source 1

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד' עמ' ב'- ואמר רב יהודה שלשה דברים המאריך בהן מאריכין ימיו ושנותיו של אדם: המאריך בתפלתו, והמאריך על שלחנו, והמאריך בבית הכסא. - דף נה' עמ' א'- והמאריך על שלחנו - דלמא אתי עניא ויהיב ליה, דכתיב המזבח עץ שלוש אמות גבה, וכתיב וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה', פתח במזבח וסיים בשלחן! רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו: כל זמן שבית המקדש קיים - מזבח מכפר על ישראל, ועכשיו - שלחנו של אדם מכפר עליו.

Translation: Rab Judah said further: There are three things the drawing out of which prolongs a man's days and years; the drawing out of prayer, the drawing out of a meal, and the drawing out of a visit to the privy. 'He who draws out his meal', because it may happen that a poor man will come and he will receive something to eat, as it is written, The altar of wood three cubits high . . . and he said to me, This is the table that is before the Lord. Now the verse opens with the word 'altar' and finishes with the word 'table'? R. Johanan and R. Eleazar both explain that as long as the Temple stood, the altar atoned for the Jewish People, but now a man's table brings atonement for him.

Source 2

ספר שבלי הלקט סדר ברכות סימן קמא'-ומה שנהגו לבצוע על המלח פירשו הגאונים ז"ל לפי שמצינו שהשלחן נקרא מזבח כדכתיב המזבח עץ שלש אמות גבוה ואורכו שתי אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה'; מה מזבח מכפר אף שולחן מכפר וכתיב במזבח על כל קרבנך תקריב מלח:

Translation: That we cut our bread in the presence of salt is explained by the Geonim as based on our tables being viewed as substitutes for the altar in the Beit Hamikdash based on the verse The altar, three cubits high, and the length thereof two cubits, was of food, and so the corners; the length thereof and the walls thereof, were also of wood; and he said unto me: 'This is the table that is before the Lord'(Yichezkel 41,22); just as the altar in the Beit Hamikdash brings forgiveness so too a person's dining table brings forgiveness and concerning the altar it is written: (Va'yikra 2, 13): for all your offerings include salt.

Source 3

ספר שבלי הלקט סדר ברכות סימן קנה'-מנהג לסלק הסכין מעל השלחן בשעת ברכה ויש נוהגין לפרוש עליו מפה ונותנין טעם לדבר כדאמרי' המאריך על שולחנו מאריכין לו ימיו ושנותיו ואמרי' בסוף מס' חגיגה ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו בזמן שבית המקדש קיים היה המזבח מכפר על האדם משחרב בית המקדש נעשה שולחנו של אדם מזבח כפרה עליו שנאמר המזבח עץ שלש אמות וגו' וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה' פתח במזבח וסיים בשולחן למדנו שהשלחן נקרא מזבח וכתיב במזבח לא תניף עליהם ברזל והטעם שהמזבח מכפר על האדם ומאריך ימים הכא נמי השולחן מאריך ימיו של אדם וסכין מקצר אינו דין שיבא מקצר על המאריך. ומפי חבר אחד ור' שמחה שמו שמעתי טעם אחר שפעם אחת היה אחד מברך ברכת המזון וכשהגיע לבונה ירושלים נזכר לו חורבן בית המקדש ולקח הסכין ותקע בלבו ועל כן נהגו לסלקו מעל השולחן בשעת ברכת המזון.

ברכת המזון-101 Tefila

Translation: It is the custom to remove the knife from the table before we recite Birkat Hamazone. Others have the practice of covering the knife. The reason for the practice is based on the Talmud that taught He who draws out his meal merits a long life and it is written at the end of Maseches Chagigah that R. Yochanon and Reish Lakish together said: Just as the altar in the Beit Hamikdash brought forgiveness so too a person's dining table brings forgiveness; i.e. from the time the Beit Hamikdash was destroyed a person's dining table replaced the altar as the means of obtaining forgiveness based on a verse: The altar, three cubits high, and the length thereof two cubits, etc. and then "This is the table that is before the Lord. We learn from the juxtaposition of the word altar near the word table that the table can bring forgiveness. We remove the knives because concerning the altar we learn that we should not place metal on the altar (Devarim 27, 5). The purpose of the altar is to lengthen a person's life and so too a dining table. The purpose of a knife is to shorten people's lives. If we leave the knife on the table, it will shorten what was to be lengthened. From one of my friends, R. Simcha is his name, I heard a second reason. Once a person was reciting Birkat Hamazone. When he reached the Bracha of Boneh Yerushalayim, he recalled the destruction of the Beit Hamikdash. The thought brought him great distress to the point that he took a knife from the table and pierced his heart with it. As a result, we follow the custom of removing the knife from the table while we recite Birkat Hamazone.

Source 4

ספר אבודרהם ברכת הלחם זימון ברכת המזון – והיינו דאמרינן התם כל המאריך על שלחנו מאריכין לו ימיו ושנותיו והטעם כשמאריך על שלחנו יבא עני ויהנה מאותו השלחן. ואין צדקה גדולה מזאת וכתוב (משלי י, ב) וצדקה תציל ממות.

Translation: This is the reason why drawing out a meal merits a person to a long life. Perhaps a poor person will come and you will share your meal with him. We learn that there is no greater charity than feeding a poor and hungry person as the verse says (Mishlei 10, 2) charity saves a person from death.

Source 5

ספר אבודרהם ברכת הלחם זימון ברכת המזון – ותנן במסכת אבות (פ"ג מ"ג) כל שלחן שאכלו עליו ואמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום שנא' וידבר אלי זה השלחן וגו' וכל שלחן שאכלו עליו ולא אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנא' (ישעיה כח, ח) כי כל שלחנות מלא קיא וגו'. ולפי שעל ידי אכילה ושתיה יצר הרע מתגבר והתאוה מתגברת שנאמר (דברים לא כ) ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים וכתוב (שם ל, יא) ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם. וכתוב (שם ח, יב) פן תאכל ושבעת ורם לבבך וכתוב (שמות לב, ו) וישב העם לאכול ושתה וגו'. ואמרינן בברכות בפרק אין עומדין (לב, א) מלוי כריסי זני בישי פי' מלוי הכרם גורם כמה מיני רעות תרגום למינו לזנוהי. לכן הזהירני רז"ל לדבר בר"ת בשעת האכילה כדי שלא תחטא.

Translation: We learn in Maseches Avot (Ch. 3, Mishna 3) every table at which a meal was shared and words of Torah were shared, it is as if they ate from G-d's table as it is written: "This is the table that is before the Lord. But at any table at which a meal was shared but no Divrei Torah were shared it is like the altar of the dead as it is written: (Yeshayahu 28, 8) all the tables are full of vomit. The reason is that the act of eating and drinking can result in the evil inclination overwhelming a person. His evil desires then appear as it is written

ברכת המזון-Tefila 101

(Devarim 31, 20) you will eat and be satisfied and then turn to other gods and it is written (Devarim 8, 12) perhaps you will eat and be satisfied and you become haughty and it is written (Shemot 32, 6) and the people sat to eat and drink (concerning the sin of the golden calf). We further learned in Maseches Brachot 32a: a full stomach is a bad sort. That means a full stomach leads to acting improperly. That is why Chazal admonished us to share Divrei Torah at a meal so that we are reminded not to act improperly.

Source 6

שו"ת ציץ אליעזר חלק י סימן לב- ובזה שאומרים עליו דברי תורה, שע"ז מתקדש האוכל ונחשב כתמידין שמקריבין על המזבח, וד"ת נמשלו כאש כמו שנאמר הלא כה דברי כאש נאום ה' ומה אש מזקק ומצרף מהסינים והפסולת, אף דברי תורה מטהרים ומקדשים את המאכל ומגרשים כל הקליפות והחיצונים, ומכשירים את המאכלים שיוכלו להחשב כתמידין שמקריבין ע"ג המזבח . . . גם מלמדם שענין האכילה הוא כדי לחזק הגוף שיהא לו כח לעבוד בו את הבורא ית"ש, שבאופן כזה נמצא שבעצם האכילה גופא עובדים את השם יתברך.

Translation: When we share Divrei Torah during a meal, the food reaches a level of holiness. It is considered like the offerings that were brought at the Beit Hamikdash because Divrei Torah are compared to fire as it is written: (Yirmiyahu 23, 29) Are not My words like fire says G-d. Just as fire purifies and brings together remainders and impurities to create something useful so too words of Torah cleanse and raise the level of holiness of the food. Those words banish impurities and cleanse the food so that the food qualifies to have been brought as a sacrifice on the altar in the Beit Hamikdash. We also learn that the act of eating is for the purpose of strengthening our bodies so that we have the capability to serve G-d. That means that eating should be viewed as an essential part of how we serve G-d.

Source 7

משנה מסכת אבות פרק ג' משנה ב'-רבי חנינא בן תרדיון אומר שנים שיושבין ואין ביניהן דברי תורה הרי זה מושב לצים שנאמר (תהלים א') ובמושב לצים לא ישב, אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה ביניהם שנאמר (מלאכי ג') אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו. אין לי אלא שנים מנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר? שנאמר (איכה ג') ישב בדד וידום כי נטל עליו:

Translation: Mishnah 2. Rav Hananiah son of Teradion said: when two sit together and there are no words of Torah spoken between them, this constitutes a session of scorners, as it is said: he did not sit in the place where the scornful are found. But when two sit together and there are words of Torah spoken between them, the Shechinah rests among them, as it is said: then they that feared the Lord spoke one with another; and the Lord hearkened and heard, and a book of remembrance was written before Him, for those who feared G-d and who thought of Him. I have scriptural proof for the presence of the Shechinah when two speak words of Torah, from where is there proof that even when only one person sits and studies Torah, G-d rewards him? That he is rewarded is derived from the verse: though he sit alone and meditate in stillness, yet he receives a reward.

Source 8

משנה מסכת אבות פרק ג משנה ג-רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים שנאמר (ישעיה כ"ח) כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו משלחנו של מקום ברוך הוא שנאמר (יחזקאל מ"א) וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה':

Translation: Mishnah 3. Rav Shimon said: three men who have eaten at one table and have not spoken words of Torah while eating are like a person who ate sacrifices offered to the dead. Concerning such people it is said: for all tables are full of filthy vomit, they are without G-d. However three men who have eaten at one table, and have spoken words of Torah during the meal are like men who have eaten at the table of G-d, as it is written: this is the table before G-d.